

Bilag 2

På opfordring fra skatte- og afgiftsudvalget, som drøftede forslaget på sit møde den 14. marts 1979, udarbejdede forslagsstillerne den 17. marts 1979 et notat, som her gengives med enkelte forkortelser:

Notat om virkningerne af forslagens punkt 4 og punkt 3.

Som aftalt på skatteudvalgets møde den 14. 3. 79 fremsendes her en uddybende redegørelse for virkningen af forslagens punkt 4 (øjeblikkelig afskaffelse af fradragsretten for alle nye ejerforhold), kombineret med forslagens punkt 3 (hvorefter fradraget i aftrappingsperioden knyttes til den nuværende ejer, ikke til ejendommen).

Begrundelserne for denne del af forslaget

Punkt 4 er medtaget ud fra ønsket om at opnå en hurtigere afvikling af hele fradragsordningen, end der ellers kunne blive tale om, uden at stille nogen dårligere, end de med rimelighed har kunnet forvente, da de disponerede.

De nuværende ejere har disponeret ud fra en fradragsret, som således ikke uden videre kan tages fra dem, så meget mere, som de gennemgående har betalt for den (den er kapitaliseret i ejendomspriserne) og ikke vil kunne forblive i deres boliger, hvis den pludselig afskaffes. Dette forhold respekterer forslaget, som derfor heller ikke aftrapper fradragsretten hurtigere, end fradraget faktisk vil udløbe for den enkelte ved en videreførelse af de nugældende regler.

Anderledes forholder det sig med kommende ejerforhold. Disse ejere kan ikke påberåbe sig at have forventet en fradragsret, som er vedtaget afskaffet – og hvad der er væsentligere rent praktisk: de har ikke betalt svarende til en kapitalisering af fradragsretten – de har tværtimod nydt godt af det prisfald, som vil følge af en vedtagelse om afskaffelse af fradragsretten. Derfor kan det – både ud fra retfærdis- og ud fra praktisk økonomiske synspunkter – lade sig gøre at afskaffe fradragsretten øjeblikkelig for nye ejerforhold. Vi finder, at det har så store fordele, at vi har indarbejdet en sådan bestemmelse i punkt 4.

Provenumæssige konsekvenser:

Et groft overslag ser således ud: der er ca. 80.000 nye ejerforhold årlig, deraf 30.000 nye ejerboliger og 50.000 ejerskift i eksisterende boliger.

Med et gennemsnitligt nettofradrag på 25.000 kr. giver det et samlet fradrag på 2 mia kr. årlig. Ved bestemmelsen i punkt 4 mindskes således det samlede fradrag med ca. 2 mia kr. mere pr. år, end hvis man ikke medtager denne bestemmelse.

(Overslaget gælder ved aftrappingsperiodens begyndelse).

Hvis punkt 4 stod alene, ville det føre til et meget effektivt og helt uacceptabelt »stavnsbånd« for de nuværende ejere. Køberen af deres hus får ikke fradrag og kan derfor ikke betale en pris, som kan dække de økonomiske forpligtelser, sælgeren har (hvis han stadig er i »underskuds«-situation). Sælgeren får til gengæld sit nye hus tilsvarende billigere, men ligeledes uden fradragsret. *Hans situation forringes ved flytningen med lige præcis værdien af hans fradragsret*, og derfor vil han være stavnsbundet.

Det har vi intet ønske om, og med bestemmelsen i punkt 3 har vi sørget for, at sælger økonomisk er stillet præcis, som om han var blevet boende under hele aftrappingsperioden.

Det kan også udtrykkes sådan, at han med punkt 3 lige præcis får dækning for de økonomiske forpligtelser på hus nr. 1, som han ikke får dækning for i salgsprisen.

For at lette forståelsen på dette punkt, kan vi skyde os ind på det fra anden vinkel: Vi har ikke alene ønsket at hindre stavnsbånd – vi har også ønsket at hindre, at der på hus nr. 1 kan opnås større fradrag, end tilfældet ville være, hvis den oprindelige ejer blev boende under hele aftrappingsperioden.